

Goldman Dezsőné

A férjem édesanyja van a fotón, aki Auschwitzban maradt. Nem találkoztam vele, nem ismertem. Goldman Dezsőnének hívták, a lányneve Grünstein Henrietta. Ő is Nagyberegen, Kárpátalján született, az Osztrák--Magyar Monarchiában. Nem ismertem, nem tudok róla szinte semmit. Én Nagyberegre csak 1945 után mentem, akkor pedig ő már nem élt, nem tért vissza a táborból, ahová elhurcolták őket.

A férjemet Pálmai Sándornak hívták, ez magyarosított név Goldmanról, de maradjunk a Pálmainál. Borsován született 1922-ben. Ez ma Kárpátalja, akkor Csehszlovákiához tartozott [lásd: Első Csehszlovák Köztársaság] [Nagyborzsova -- kisközség volt Bereg vm.-ben, 1910-ben nem egészen 800 főnyi lakossal. Trianont követően Csehszlovákiához került, Kárpátalja elfoglalásával átmenetileg ismét Magyarországhoz (1939--1945), majd 1945--1991 között a Szovjetunióhoz tartozott, végül Ukrajna függetlenné válása óta az Ukrán Köztársasághoz tartozik. -- A szerk.]. Ismeri azt a Kohn bácsis viccet, hogy Kohn bácsi írja az életrajzát: születtem az Osztrák--Magyar

Monarchiában, éltem Csehszlovákiában, dolgoztam Magyarországon, és nyugdíjba mentem a Szovjetunióban. Azt mondják neki: Kohn bácsi, hogy maga mennyi helyen járt! Azt mondja erre: Én, drágám? Ki sem mozdultam Munkácsról.

Sándor 1945 februárjában vagy márciusában Gleiwitzben [Gliwice, Lengyelország, Szilézia] szabadult. Egy vagongyárban dolgozott, ahol megtanult hegeszteni. Fémgyűrűket hegesztett feketén a német munkásoknak, ezért kapott élelmet, amit az élete kockáztatásával elvitt az apjának, mert egy lágerben voltak, de külön munkahelyen dolgoztak.

A férjemnek természetesen magyar volt az anyanyelve, de beszélt csehül, ukránul, oroszul, németül. Négy polgárit végzett, szabó volt. 1995-ben halt meg, Budapesten. Négyen voltak testvérek, két fiú és két lány. Az édesanyja és a lányok nem jöttek haza Auschwitzból, őket ezért nem ismertem, a fivére Amerikában él. Egyébként nem volt vallásos család.